

گزارش مورد بیماری

Case Report

گزارش اولین مورد مایستوما به علت آسپرژیلوس فلاووس در ایران

دکتر سید جمال‌هاشمی^{*} محسن گرامی شعار^{**}

The case report of the first mycetoma caused by aspergillus flavus in Iran

S.J Hashmi M. Gramishoar

Abstract

Mycetoma is a chronic subcutaneous infection caused by certain fungi and actinomycetes. The disease has been known for years in Iran and the first case was identified in medical mycology laboratory , School of Public Health , Tehran University of Medical Sciences in 1962. This report is about the first mycetoma caused by Aspergillus flavus in Iran. The first mycetoma caused by A. flavus has been reported in U.S.A in 1996.

Keywords : Mycetoma , Iran , Aspergillus Flavus , Granule

جکیده

ما مایستوما عفونت زیرجلدی مزمنی است که به وسیله برخی از قارچ‌ها و آکтинیومایست‌ها ایجاد می‌شود. این بیماری از سال‌ها پیش در ایران شناخته شده و اولین مورد آن در سال ۱۳۴۱ تشخیص داده شده است. این

گزارش در باره اولین مایستومای ناشی از آسپرژیلوس فلاووس در ایران است.

اولین مایستومای حاصل از این قارچ در سال ۱۹۹۶ در آمریکا گزارش شده است.

کلید واژه‌ها : مایستوما - ایران - آسپرژیلوس فلاووس - گرانول

* استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

** مرتب و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

■ مقدمه :

وجود نداشته و این بیماری پیش‌آگهی خوبی ندارد. البته مواردی از درمان موفق با داروگزارش شده است. تشخیص صحیح و برداشت ضایعاتی که تازه ایجاد شده‌اند ممکن است از انتشار عفونت جلوگیری کند. (۲ و ۴)

بیماری‌های قارچی زیرجلدی شامل عفونت‌هایی هستند که در اثر تلقيق عامل بیماری در پوست ایجاد می‌شوند. ضایعات در محل تلقيق به صورت موضعی باقی می‌مانند و یا به آهستگی به نسج‌های مجاور گسترش می‌یابند. عوامل ایجادکننده این بیماری‌ها در طبیعت به حالت گنده روی زندگی می‌کنند.

یکی از بیماری‌های قارچی مهم در این گروه مایستوماست. (۱ و ۲) این عفونت اکثر اوقات در پا و دست ایجاد می‌شود، ولی امکان ابتلاء سایر قسمت‌های بدن نیز وجود دارد. مایستوما توسط آکتینومایست‌ها و برخی از قارچ‌ها ایجاد می‌شود. بیماری با تورم، ایجاد سینوس‌های متعدد ترشح دار، چرک و گرانول مشخص می‌شود. در تمام موارد سابقه آسیب پوستی وجود دارد و علامت بالینی حتی پس از گذشت چند سال بروز می‌نماید. (۷ و ۲)

اولین مورد مایستوما در سال ۱۸۴۲ توسط ژیل از هندگزارش شد. در ایران بیماری در سال ۱۹۶۲ توسط عسگری در دانشکده بهداشت دانشگاه تهران گزارش شد و از آن به بعد نیز موارد متعددی گزارش گردید. (۵ و ۲) مایستوما در این گزارش‌ها بیشتر ناشی از آکتینومایست‌ها بوده و عوامل قارچی کمتر در ایجاد ضایعه نقش داشته‌اند. (۶ و ۵) تاکنون گزارشی از مایستومای ناشی از آسپرژیلوس فلاووس در ایران مشاهده نشده است.

جهت تصمیم‌گیری و درمان باید نوع و عامل بیماری مشخص شود. آکتینومایکوتیک مایستوما بهتر از یومایکوتیک مایستوما به درمان جواب می‌دهد. تاکنون درمان اختصاصی برای یومایکوتیک مایستوما

■ معرفی بیمار :

بیمار خانمی ۲۵ ساله، ساکن بندرعباس با ۶ سال سابقه تورم در مج پا همراه با ترشحات چرکی و دانه‌های گرانول بود که به آزمایشگاه قارچ‌شناسی دانشکده بهداشت مراجعه کرد. در تاریخچه بیمار سابقه جراحت قبلی در ناحیه کتف پا وجود داشت. در حالت عادی دردی احساس نمی‌شد ولی هنگام راه رفتن درد مختصری وجود داشت. در پرتونگاری و اسکن تغییر و گرفتاری استخوان‌های مج و کتف پا دیده نمی‌شد. بیماری به درمان‌های معمول پاسخ نداده بود.

■ بروزی‌های آزمایشگاهی :

در آزمایشگاه قارچ‌شناسی دانشکده بهداشت از ترشحات، چرک و گرانول‌های موجود در مج و کتف پای راست نمونه برداری شد و از آنها آزمایش مستقیم و کشته به عمل آمد. برای آزمایش مستقیم از هیدروکسید پتاسیم ده درصد، رنگ متیلن بلو و کائینیون استفاده شد. همچنین از محل ضایعه بیوپسی به عمل آمد و از نمونه بیوپسی به روش هماتوکسیلین - انوزین مقطع آسیب‌شناسی تهیه شد.

در اسپیریتیک شده از ترشحات چرکی و گرانول با استفاده از هیدروکسید پتاسیم، میسلیوم‌های منشعب

آکتینومایست ها مثل نوکار دیاهها و آکتینومای بوده اند. مایستومای نوع یومایکوتیک کمتر گزارش شده و عامل آن بیشتر قارچ سودآلشریابوئیدی بوده است. (۵)

در این مقاله اولین مایستومای حاصل از قارچ آسپرژیلوس فلاووس در پاگزارش می گردد و این در حالیست که اولین مایستومای ناشی از این قارچ به صورت اکستراپدال در سال ۱۹۹۶ گزارش گردیده است. (۶)

در ایران موارد گزارش شده بیماری مربوط به استان های گیلان ، مازندران ، خوزستان ، بوشهر ، مرکزی ، زنجان ، آذربایجان ، فارس ، خراسان ، اصفهان ، قزوین و کرمانشاه هستند. (۲ و ۳) این مورد هم مربوط به شهر بندرعباس از استان هرمزگان است. علائم عمومی مانند تب ، درد و لتفادنوفیاتی معمولاً وجود ندارند. اگرچه انتشار خونی نادر است ولی گزارش هایی در این مورد در دست است. (۷) البته هیچ کدام از علائم فوق در این بیمار مشاهده نشد.

معمولاً در پرتونگاری ، نکروز و پوکی استخوان منتشر مشاهده می شود و ممکن است شاهد هیپرتروفی و لیز استخوانی باشیم. (۲) حال آن که در پرتونگاری و اسکن این بیمار تغییرات و گرفتاری استخوان های مج و کف پا دیده نشد.

به دلیل مقتضیات شغلی، مایستوما بیشتر در مردان، در پاها و در افرادی که در معرض آسیب پوستی قرار دارند اتفاق می افتد، برای مثال در افرادی که در مزارع بر رفع کار می کنند. (۸) البته عواملی مانند بدی تغذیه، فقر بهداشت و عدم استفاده از کفش ، زمینه را برای ابتلاء مساعد می کنند که در این مورد هم بیمار کمتر از کفش استفاده می کرده است. هر چند عفونت اکثر

به قطر چند میکرون با دیواره عرضی به مقدار زیاد مشاهده گردید. همچنین در مقطع آسیب شناسی نمونه بیوپسی به دست آمده از محل ضایعه ، میسیلیوم های منشعب با دیواره عرضی به همراه دانه های گرانول مشاهده و با توجه به این یافته ها بیماری مایستومای یومایکوتیک تشخیص داده شد. در مطالعه کشت پس از گذشت ۵ روز کلنی های سبز پرزی با میسیلیوم های هوایی ظاهر شد که با بررسی ریزینی از این کلنی ها ، قارچ آسپرژیلوس فلاووس عامل ایجاد کننده مایستوما تعیین گردید.

بحث و نتیجه گیری:

عوامل مسبب مایستوما به دو گروه بزرگ از ارگانیسم ها یعنی قارچ ها و آکتینومایست ها نسبت داده می شوند. علائم بیماری معمولاً در نوع آکتینومایکوتیک مایستوما و یومایکوتیک مایستوما مشابه هستند و به عامل بیماری ارتباط چندانی ندارند. آزمایش گرانول ها موجب تفکیک آکتینومایکوتیک مایستوما از یومایکوتیک مایستوما می شود. در تمام موارد سابقه آسیب پوستی وجود دارد که در تاریخچه این بیمار هم سابقه جراحت قبلی وجود داشت. ضایعه اولیه در سطح پوست باز می شود، سینوس هایی ایجاد می نماید و سپس به نسج های عمقی تر نفوذ می کند و باعث تورم و تغییر شکل عضو مبتلا می شود. در صورت ابتلای پا ، تورم و تحدب کف پا دیده می شود. (۱ و ۲ و ۷) در این مورد هم کف پای بیمار محدب و متورم بود.

مایستوما سال هاست که در ایران شناخته شده است. بیشترین عوامل اتیولوژیک آن خانواده

3. Maleki MA. Report of the Iranian Society of Dermatology and Venereology. *Rev Fac Med* 1964 ; 3 : 242-6
4. Mc Elroy Jade , Almeida Prestest C Sywp. *Mycetoma: infection with tumefaction, draining sinuses and grains.* Cutis 1992 Feb ; 49 (2) : 170-10
5. Moghaddami M , Kordbachae P. Report of thirteen cases of mycetoma. *Medical Journal of Islamic Republic of Iran* 1989 ; 3 : 183-6
6. Nematian J. Study on the subcutaneous mycotic infection in Iran. Thesis Tehran University , School of Public Health , 1984
7. Rippon. *Medical Mycology.* 3rd ed , USA , WB Saunders , 1988 , 80-119
8. Talwar P , Sehgal SC. *Mycetoma in North India.* Sabouraudia 1979 ; 17 : 287-91
9. Witzig RS , Grer DL , Hgslop NEJ. *Aspergillus flavus mycetoma and epidural abscess successfully treated with itraconazole.* J Med Vet Mycol 1996 Mar-Apr ; 34 (2) : 133-7

اوقات در پا و دست ایجاد می شود ، ولی امکان ابتلاء سایر قسمت های بدن نیز وجود دارد. جهت تصمیم گیری درمان باید نوع عامل بیماری مشخص شود و از بوتریومایکوزیس، آکتینومایکوزیس، نوکاردیوزیس سیستمیک ، مایستومای ریوی ، آسپرژیلوما ، یاز ، الفانتیازیس ، سلولیت و عفونت های قارچی اولیه یا ثانویه مانند کوکسیدیوایدیومایکوزیس، اسپوروتیریکوزیس و یا کروموبلاستومایکوزیس تشخیص افتراقی داده شود. بوتریومایکوزیس از نظر بالینی مشابه مایستوما است و آزمایش گرانول ها موجب تفکیک یومایکوتیک مایستوما از آکتینومایکوتیک مایستوما و بوتریومایکوزیس می شود. در حال حاضر درمان اختصاصی برای یومایکوتیک مایستوما وجود ندارد و این بیماری پیش آگهی خوبی ندارد. (۲ و ۴) تشخیص صحیح، جراحی و برداشت ضایعاتی که تازه ایجاد شده اند ممکن است از انتشار عفونت جلوگیری کند. (۱ و ۷)

مراجع :

- ۱- امامی مسعود و همکاران. قارچ شناسی پزشکی. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی تهران ، ۱۳۷۳ : ۲۰۷ - ۲۹
- ۲- زینی فریده و همکاران. قارچ شناسی پزشکی جامع. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی تهران ، ۱۳۷۷ : ۱۵۲ - ۸